

Wróbel

Blaf

(capo 2)

Przilecioł ku mie na balkón wróbel
Jak zech groł jesiynióm na gitare
Śpiywoł jo przy tym a ón posłóchoł
Krasne pieśniczki, ale už stare

O swoji miłej a o przyrodzie
W lecie o kómpaniu w czistej wodzie
W zimie o śniegu a zmarzłych rzekach
Z czego tyn wróbel miół nejwiynkszi strach

Gitara ucichła, ón zacwyrkoł
O pómóc przez zime mie popytoł
A jo mu ślubowoł w tym przypadku
Zaśpiywej, jak widzisz nasz świat z wyrchu

Kopce sóm gołe, w lasach kónzerwy
Jedyn drugimu grocie na nerwy
Pełno świnstwa je w tej czistej wodzie
A twoja miło siedzi w gospodzie

Po twarzy sciykajóm dwie wielki łzy
Dziecka robióm krawal tam u Olzy
Pogładził zech wróbla, no tak už leć
Co'ch ślubił, to bedym chcioł dodrzyć

Ku rzece przilecioł, na stróm siednył
Z luftówki chuligan brok wystrzelił
Wróbel nasz spadnył do kalnej Olzy
Jo na balkónie śpiywóm bez pauzy

O swoji miłej ...

Kopce sóm gołe ... ochranczy przyrody sóm w gospodzie